

Wielki Wtorek

Tekst Ewangelii (J 13,21-33.36-38): To powiedziawszy Jezus doznał głębokiego wzruszenia i tak oświadczył: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeden z was Mnie zdradzi». Spoglądali uczniowie jeden na drugiego niepewni, o kim mówi. Jeden z uczniów Jego - ten, którego Jezus miłował - spoczywał na Jego piersi. Jemu to dał znak Szymon Piotr i rzekł do niego: «Kto to jest? O kim mówi?» Ten oparł się zaraz na piersi Jezusa i rzekł do Niego: «Panie, kto to jest?» Jezus odparł: «To ten, dla którego umaczam kawałek [chleba], i podam mu». Umoczywszy więc kawałek [chleba], wziął i podał Judaszowi, synowi Szymona Iskarioty. A po spożyciu kawałka [chleba] wszedł w niego szatan. Jezus zaś rzekł do niego: «Co chcesz czynić, czy przódziej!». Nikt jednak z biesiadników nie rozumiał, dlaczego mu to powiedział. Ponieważ Judasz miał pieczę nad trzosem, niektórzy sądzili, że Jezus powiedział do niego: «Zakup, czego nam potrzeba na wzięcie», albo żeby dać coś ubogim. A on po spożyciu kawałka [chleba] zaraz wyszedł. A była noc.

Po jego wyjściu rzekł Jezus: «Syn Człowieczy został teraz otoczony chwałą, a w Nim Bóg został chwałą otoczony. Jeżeli Bóg został w Nim otoczony chwałą, to i Bóg Go otoczy chwałą w sobie samym, i to zaraz Go chwałą otoczy. Dzieci, jeszcze krótko jestem z wami. Będziecie Mnie szukać, ale - jak to powiedziałem, tak i teraz wam mówię - dokąd Ja idę, wy pójdziecie nie możecie. Rzekł do Niego Szymon Piotr: «Panie, dokąd idziesz?» Odpowiedział mu Jezus: «Dokąd Ja idę, ty teraz za Mnie pójdziecie nie możesz, ale pójdź». Powiedział mu Piotr: «Panie, dlaczego teraz nie mogę iść za Tobą? Życie moje oddam za Ciebie». Odpowiedział Jezus: «Życie swoje oddasz za Mnie? Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Kogut nie zapieje, a ty trzy razy się Mnie wyprzesz.

«A by? a noc»

Abbé Jean GOTTIGNY
(Bruxelles, Belgia)

Dzisiaj, w Wielki Wtorek, liturgia skupia si? na dramacie, który ma si? wydarzy? i który zakończy si? ukrzy?owaniem w Wielki Pi?tek. «A Judasz po spo?yciu kawa?ka chleba zaraz wyszed?. A by? a noc» (J 13,30). Zawsze jest noc, kiedy oddalamy si? od Tego, który jest «?wiat?o?ci? ze ?wiat?o?ci, Bogiem prawdziwym z Boga prawdziwego» (Symbol Nicejsko-konstantynopolita?ski).

Grzesznikiem jest ten, kto odwraca si? od Pana i koncentruje si? wokó? rzeczy stworzonych bez odniesienia si? do ich Stwórcy. ?w. Augustyn opisuje grzech jako «mi?o?? siebie posuni?t? a? do pogardy Boga». W skrócie: zdrada. Ka?de wykroczenie jest owocem «arogancji, która sprawia, ?e chcemy uwolni? si? od Boga i by? sami dla siebie, arogancji, która sprawia, ?e s?dzimy, i? nie potrzebujemy Jego wiecznej Mi?o?ci, lecz mo?emy by? panami swojego w?asnego ?ycia.» (Benedykt XVI). Nic dziwnego wi?c, ?e tamtej nocy Jezus «dozna? g??bokiego wzruszenia» (J 13,21).

Na szcz??cie to nie grzech jest ostatnim s?owem, a Mi?osierdzie Bo?e. Jednak ono wymaga zmiany z naszej strony. Wymaga odwrócenia sytuacji: oderwania si? od tego co stworzone by po??czy? si? z Bogiem i w ten sposób ponownie odnale?? prawdziw? wolno??. Niemniej jednak nie czekajmy a? zbrzyd? nam fa?szywe wolno?ci, które wybrali?my, ?eby wybra? Boga. Jak twierdzi? jezuita, ojciec Bourdaloue: «woleliby?my si? nawraca? kiedy zm?czymy si? ?wiatem lub innymi s?owy, kiedy ?wiat zm?czy si? nami». B?d?my m?drzejsi. Zdecydujmy si? teraz. Wielki Tydzie? jest idealn? okazj?. Na Krzy?u, Jezus wyci?ga swoje r?ce do wszystkich. Nikt nie jest pomini?ty. Ka?dy nawrócony ?otr ma swoje miejsce w Niebie. Istotnie, pod warunkiem przemiany ?ycia i poprawy, tak jak ten z Ewangelii: «My przecie? - sprawiedliwie, odbieramy bowiem s?uszn? kar? za nasze uczynki, ale On nic z?ego nie uczyni?» (?k 23,41).

Myśli na dzisiejszą Ewangelię?

-

«Dla mnie lepiej jest umrzeć w Jezusie Chrystusie niż być królem królestw ziemi. Chcę Tego, który za nas umarł; Chcę Tego, który zmartwychwstał dla nas... Pozwólcie mi być naśladowcą mego Boga» (w. Ignacy z Antiochii)

-

«Wieczernik przypomina nam o komunii, braterstwie, harmonii i pokoju między nami. Ile miłości, ile dobra wypłynęło z Wieczernika! Ile miłości pochodzi stamtąd! Wszyscy więci stąd pili» (Franciszek)

-

«Właśnie podczas mego, gdy miłosierdzie Chrystusa odniesie zwycięstwo nad grzechem, najlepiej ukazuje on swoją siłę i różnorodność: niedowiarstwo, odrzucenie i drwiny (...). Tymczasem w godzinie ciemności i wadcy tego świata ofiara Chrystusa staje się w tajemniczy sposób źródłem, z którego wytrysnę niewyczerpane przebaczenie naszych grzechów» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1.851)